

Vlaams
Parlement

vergadering **C287**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

van 24 juni 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Ann Brusseel aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de stand van zaken van de renovatie van het Koninklijk Conservatorium Brussel – 2585 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Willy Segers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de gevolgen van het onveiligheidsgevoel dat Brusselse vrouwen ervaren – 2589 (2014-2015)	11
VRAAG OM UITLEG van Elke Van den Brandt aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de verantwoordelijkheden binnen de Vlaams-Brusselse Media – 2596 (2014-2015)	18
Bijlage	22

VRAAG OM UITLEG van Ann Brusseel aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de stand van zaken van de renovatie van het Koninklijk Conservatorium Brussel – 2585 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseel (Open Vld): Voorzitter, minister, ik zal eerst de historische context van het dossier schetsen omdat het me zo na aan het hart ligt. Dat is ook wel charmant en minder droog dan discussies over een nv.

Het Koninklijk Conservatorium aan de Regentschapsstraat in Brussel werd in 1876 gebouwd – dat is exact 100 jaar voor mijn geboortjaar – naar een ontwerp van Jan-Pieter Cluysenaar, architect van onder meer de Sint-Hubertusgalerij. In 1993 werd het gebouw een beschermd monument en sinds 2002 is het eigendom van de Regie der Gebouwen. Vandaag huisvest het gebouwencomplex, dat zich ook uitstrekt aan de Wolstraat, twee hogescholen: enerzijds het feitelijke Koninklijk Conservatorium-School of Arts als departement van de Erasmus-hogeschool Brussel (EHB), partner van de Universitaire Associatie Brussel en anderzijds het Conservatoire royal de Bruxelles-Ecole Supérieure des Arts met de Franse Gemeenschap als inrichtende macht. Het conservatorium is op de eerste plaats een school waar ruim 1200 studenten worden opgeleid tot podium-kunstenaars. Aan Nederlandstalige kant gaat het om 600 studenten en bijna 200 personeelsleden. Het is de meest internationale onderwijsinstelling van Brussel met studenten uit tientallen landen. Ik wil dat benadrukken omdat we daar trots op moeten zijn.

Ruim 80 procent van de tijd worden de lokalen besteed aan lesopdrachten. De concertzaal met 650 zitplaatsen, bekend om haar bijzondere akoestiek, wordt voor 20 procent van de beschikbare tijd gebruikt door Bozar, alsook in het kader van het Festival Midis-Minimes. Tot 2012 werden onder meer in deze zaal de halve finales van de Koningin Elisabethwedstrijd gespeeld, totdat de toestand zich hiertoe niet meer leende. Triest hoogtepunt was de brand die in januari 2015 de trappenhal verwoestte. We moeten niet herhalen dat het gebouw zich in een bijzonder slechte staat bevindt. Van de oppervlakte van 12.000 vierkante meter is ongeveer 30 procent ontoegankelijk of in verval.

Ongeveer al tien jaar vernemen we in de media dat renovatiewerken steeds dringender worden. In een van lokalen is de piano door de grond gezakt en ziet men in het lokaal eronder de poten van de piano door het plafond steken. Dat heeft iets artistieks, maar is wel pijnlijk. Dat is een beetje sarcastisch. Over de precieze invulling en uitvoering van de renovatie moet er rekening worden gehouden met verschillende bestuursniveaus. In 2006 schatte de Regie der Gebouwen de totale renovatiekost op 50 miljoen euro, inclusief voorstudies en btw. Sinds de regie instaat voor het beheer van het gebouwencomplex begroot zij jaarlijks ongeveer 100.000 euro aan onderhoud en aan de meest dringende herstellingen. Dat zijn vastleggingen van 100.000 euro, maar niemand kan me bevestigen of dat bedrag op jaarbasis wordt uitgegeven en of dat de werken zijn gerealiseerd. Ook de Erasmushogeschool kan me dat niet bevestigen. De precieze informatie vindt u in het advies van het Rekenhof dat werd toegevoegd aan het wetsvoorstel van Xavier de Donnea.

Op 7 december 2012 beslisten de Franse Gemeenschapsregering en de Vlaamse Regering, tijdens een gezamenlijke zitting in Namen, om tot een onderhandelde oplossing te komen met alle betrokken partijen. Dit werd op 28 februari 2014 gevolgd door de mededeling van Vlaams minister Smet, bevoegd voor Brussel,

dat de drie overheden het renovatiedossier op zich zouden nemen. Hiertoe zou een naamloze vennootschap van publiek recht worden opgericht. Via het KB van 22 mei 2014 werd de machtiging gegeven aan de Regie der Gebouwen om "zich te verenigen met de Franse en Vlaamse Gemeenschap met het oog op het oprichten van een handelsvennootschap teneinde de renovatie en het beheer van het Muziekconservatorium te Brussel mogelijk te maken".

De financiële middelen voor deze nv zouden gelijkwaardig worden gedragen door de Participatiemaatschappij Vlaanderen, het Fonds Ecureuil en Beliris voor een totaal van 60 miljoen euro. Mogelijk zal aan de beide hogescholen gevraagd worden om huur te betalen terwijl dit momenteel niet het geval is. Ze betalen nu geen huur, maar ze hebben wel andere lokalen moeten betrekken om de lesopdrachten te kunnen vervullen. Het is een dubbel verhaal. Op dit ogenblik staat het engagement tot renovatie opgenomen in zowel het Vlaams als federaal regeerakkoord. De beleidsnota's Brussel en Onderwijs maken melding van de in oprichting zijnde nv en/of de reeds gesloten overeenkomsten. Daarover zijn we zeer verheugd.

Het dossier is bijgevolg bijzonder ingewikkeld en de hierboven opgesomde informatie is slechts een bloemlezing. Het volledige dossier is uitvoeriger en ingewikkelder. De discussie ten gronde over de actualiteit en toekomst van de site is nog niet echt gevoerd. Momenteel zijn zowel Vlaams minister Gatz bevoegd voor Brussel, Vlaams minister Crevits bevoegd voor Onderwijs, minister Jambon van Binnenlandse Zaken en bevoegd voor de Regie der Gebouwen, als Frans Gemeenschapsminister Milquet betrokken partij. Dat zijn er vier! Bovendien werpt de in 2007 opgerichte vzw Conservamus zich op als belangenorganisatie en als spreekbuis naar de media. Conservamus mag niet worden gelijkgeschakeld aan de Erasmushogeschool Brussel, de inrichtende macht aan Nederlandstalige zijde. Beide staan volledig los van elkaar en opereren ook los van elkaar.

In vergelijking met andere conservatoria staat de Erasmushogeschool Brussel als inrichtende macht wat zwak. De leslokalen van het conservatorium van Antwerpen, bijvoorbeeld, zijn eigendom van de Artesis Plantijnhogeschool. De nieuwbouw aan de Singel is voor een derde door de hogeschool zelf en voor twee derde door de Vlaamse Gemeenschap gefinancierd. Dit is een heel andere situatie. Mij lijkt dit echter iets eviderter.

De Erasmushogeschool bevindt zich in een moeilijke situatie en zit ermee verveeld dat ze met betrekking tot dit dossier niet vaak formeel wordt geconsulteerd. De Erasmushogeschool bevindt zich momenteel in het ongewisse over de stand van zaken van het renovatiedossier en over het toekomstig praktisch beheer van het gebouw.

Minister, zal de Erasmushogeschool Brussel van rechtswege deel uitmaken van de raad van bestuur van de in oprichting zijnde nv? Wat is met betrekking tot deze nv de stand van zaken? Heeft de Vlaamse overheid al een concrete planning opgesteld? Kunt u garanderen dat de werking van het Koninklijk Conservatorium Brussel - School of Arts en het gebruik van de infrastructuur, zoals de vakbibliotheek, niet in het gedrang zal komen bij de verhuur van de zalen aan derden, zoals Bozar?

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

De heer Joris Poschet (CD&V): Mevrouw Busseel, u hebt het dossier op een summiere wijze toegelicht. Dit is een kluwen. Met betrekking tot dit complexe dossier lopen verschillende bevoegdheidsniveaus door elkaar. Dat neemt echter niet weg dat de huidige situatie en de toekomst van het Koninklijk Conservatorium Brussel ons na aan het hart liggen. We willen allemaal vooruitgang boeken.

Tijdens de vorige legislatuur hebben de drie hoofdpartijen een akkoord gesloten. Het gaat om de Franse Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschap en de federale

overheid, in dit geval vertegenwoordigd door de Regie der Gebouwen. Op zich was dit een doorbraak waar we blij om mogen zijn.

Minister, er is toen een pad uitgestippeld. Ik vraag u dan ook om dat pad met rustige haast te bewandelen. *(Opmerkingen. Gelach)*

Op die manier kunnen we misschien toch licht aan het einde van de tunnel zien.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

De heer Karl Vanlouwe (N-VA): Voorzitter, het dossier mag wel niet met een roestige vastheid wordt behandeld. Ik ben in elk geval dankbaar dat het dossier opnieuw ter sprake is gebracht. Het lijkt me nuttig hier op regelmatige basis aan te worden herinnerd en een stand van zaken te krijgen.

In het Vlaams regeerakkoord staat effectief dat de Vlaamse Regering zich zou engageren om aan de spoedige renovatie van het Koninklijk Conservatorium Brussel mee te werken. Die renovatie zou gebeuren overeenkomstig de voorwaarden waarover de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de federale overheid hebben onderhandeld. Dit dossier valt immers onder de verantwoordelijkheid van de twee gemeenschappen en van de federale overheid, in dit geval de Regie der Gebouwen, die tot nu toe nog steeds de eigenaar van het gebouw is.

Minister, ik denk niet dat ik alle reeds gestelde vragen moet herhalen. Ik zou echter nog een specifieke vraag over de stand van zaken van het dossier en over de renovaties willen stellen. Ik houd hierbij rekening met het antwoord dat u me in januari of februari 2015 hebt gegeven. U hebt toen vermeld dat een meetstaat zou worden opgesteld om na te gaan welke werken effectief moeten worden uitgevoerd en voor welke werken een aanbesteding moet worden uitgeschreven. Aangezien uw antwoord toen heel summier was, zou ik graag een stand van zaken over deze zaak en over de oprichting van de nv van publiek recht krijgen.

Ik heb eveneens een zeer concrete vraag over het gebruik van het Koninklijk Conservatorium Brussel en dan meer bepaald een van de zalen door Bozar. Het is blijkbaar de bedoeling dat Bozar de grote concertzaal gebruikt. Dat is in het verleden ook steeds zo geweest. Op welke wijze wordt hierbij rekening gehouden met de Erasmushogeschool? Op welke wijze wordt Bozar bij heel dit dossier betrokken?

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): Voorzitter, er zijn al veel vragen gesteld. Ik dank de vorige sprekers om dit dossier ter sprake te brengen. Het is voor iedereen rond deze tafel een zeer frustrerend dossier. We moeten met betrekking tot dit dossier allerm minst rustige haast tonen. Het gaat met een tergende traagheid vooruit. We kunnen dit natuurlijk verklaren aan de hand van de complexiteit en de moeilijkheid van het dossier.

Als we enkel kijken naar de architecturale waarde en schoonheid van het gebouw en naar het belang van wat in het gebouw gebeurt, namelijk de muzikale opleidingen in het conservatorium, moeten we als politici beschaamd in eigen boezem kijken dat we dit hebben laten gebeuren, dat dit zo lang kan aanslepen en dat niet vroeger een gepast antwoord is gegeven.

Minister, ik zal de vragen niet herhalen. Ik zou echter nog een iets ruimere vraag willen toevoegen. Durft u zich aan een schatting in verband met de timing te wagen? Wanneer zal de renovatie effectief van start gaan? Dat is waar alle leerlingen, leerkrachten en mensen in Brussel en in heel België die nu niet met trots naar dit gebouw kunnen kijken, eigenlijk op wachten.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp·a): Het klopt dat dit een frustrerend dossier is. Maar het is ook een dossier waar in het verleden juridische spitstechnologie voor nodig was om ervoor te zorgen dat alle verschillende overheden, niet alleen Vlaanderen maar ook de federale overheid en de Franse Gemeenschap, tot een akkoord kwamen. Fijn dat dat akkoord er is gekomen maar uiteraard begint het dan pas. En dan zien we dat we op een soort van pioniersweg zitten wat soms heel erg frustrerend kan zijn. Dat stemt niet overeen met de staat van het gebouw, want dat wacht natuurlijk niet tot wij onze spitstechnologie in de praktijk hebben gebracht. We hebben dat ook vastgesteld met die brand. Ik heb toen gevraagd of er geen bewarende maatregelen nodig zijn. Voor de hele juridische deal rond is, kunnen toch een aantal maatregelen worden genomen om het gebouw voor verdere teloorgang te behoeden. Vandaar mijn vragen, minister. Wat is de timing? Mogen we hopen dat we nog deze legislatuur de renovatie van het Conservatorium meemaken?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mevrouw Brusseel, u geeft in uw vraag een volledig overzicht van de elementen uit het verleden die ons brengen waar we vandaag staan. Ik ga ze uiteraard niet allemaal herhalen. We hebben hierover al enkele malen gesproken in deze commissie, in de commissie Onderwijs en in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement.

U zegt terecht dat al sinds tien 0 jaar in de media gewezen wordt op de noodzaak van een grondige renovatie. Het klopt ook dat in december 2012 de toenmalige Franse en Vlaamse Gemeenschap de afspraak maakten om in dit dossier tot een gezamenlijke en onderhandelde oplossing te komen. Uw ongeduld siert u en is terecht, ik probeer ze mij deelachtig te maken. Maar ik wil toch onderstrepen dat afgemeten op de tien jaar dat hierover berichten verschijnen in de pers en op de tweeënhalf jaar dat de Franse en Vlaamse Gemeenschap hierover een afspraak maakten, mijn verantwoordelijkheid in deze zaak vooralsnog beperkt is.

Tijdens de eerste weken van deze legislatuur maakten we binnen de Vlaamse Regering een afspraak over wie dit dossier zou opvolgen, met name minister Crevits en ikzelf. We hadden al vroeg deze legislatuur in nauw overleg met het kabinet-Crevits, contact met de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV), de instelling die op dat moment voor de Vlaamse Gemeenschap het contactpunt was. PMV vervulde in dit dossier ook de brugfunctie naar de Regie der Gebouwen en onderhield ook ambtelijke contacten met de Franse Gemeenschap. Maar de formele trekkersrol in dit dossier ligt bij de federale overheid aangezien het gebouw eigendom is van de Regie der Gebouwen. Ik ben federaal minister van Binnenlandse Zaken, Jan Jambon, erkentelijk dat hij dit dossier niet koud laat worden.

Ik moet het verhaal niet herdoen over de vorming van de Federale Regering die iets later dan de onze werd samengesteld. Via een schriftelijk contact van 16 december 2014 liet de nieuwe federale minister bevoegd voor de Regie der Gebouwen weten dat hij met de gemeenschappen wenste te overleggen over de vooruitgang van het dossier. 16 december was dus de formele start van dit dossier.

De wil om tijdens deze legislatuur vooruit te gaan in dit dossier is heel duidelijk, dat was ooit anders. In die zin is er dus wel wat veranderd op het einde van de vorige legislatuur.

Ik zal nu even vooruitblikken. Ik begin met de informatie die we hebben kunnen delen tijdens de plenaire vergadering van een aantal weken geleden. Er was een overlegvergadering op 28 januari 2015 waar afgevaardigden van de drie overheden een termsheet bespraken dat was opgesteld door PMV. Dit document was

de basis voor de statuten van de nieuw op te richten vennootschap. Het voorziene oprichtingskapitaal bedraagt 1,5 miljoen euro waarvan elke aandeelhouder 500.000 euro moet inbrengen.

Op 29 mei werd een goed voorbereid en uitgewerkt voorstel van statuten voor de op te richten naamloze vennootschap (nv) voorgesteld en besproken tussen vertegenwoordigers van de drie regeringen. Tussen beide vergaderingen maakte de Vlaamse Regering op voorzet van minister Crevits en mezelf een afspraak over de financiering van het startkapitaal van de op te richten nv. Ik kom hier later in dit antwoord op terug.

In uw vraag zegt u dat de Erasmushogeschool tot hiertoe niet formeel geconsulteerd werd. Ik moet dit gelukkig tegenspreken, we hebben daar wel de nodige contacten mee gehad. Ik begrijp niet hoe hier misverstanden over zijn ontstaan en ik betreur dit.

Op 27 februari van dit jaar ontving mijn kabinet een uitgebreide delegatie van de Erasmushogeschool over het renovatiedossier en het beheer van het gebouw in de toekomst. Op deze vergadering werd een volledige stand van zaken gegeven van het dossier. De vragen van de Erasmushogeschool gingen meer concreet over de samenstelling van de raad van bestuur en het gebruik van de zaal zodra de renovatie zou zijn afgerond. We zijn dus wel degelijk op de hoogte van de bezorgdheden van de Erasmushogeschool en houden daar rekening mee waar we dit opportuun achten.

Ik kan nu nog niet vooruitlopen op de samenstelling van de raad van bestuur. Gelet op de ontwerpstatuten zou de vennootschap bestuurd worden door een raad van bestuur samengesteld uit maximum twaalf en minimum zes bestuurders. Deze personen mogen natuurlijke of rechtspersonen zijn. De bestuurders worden benoemd door de aandeelhoudersvergadering. Wie er dus deel zal uitmaken van de raad van bestuur is nog niet bepaald. De drie betrokken overheden zullen de kandidaten voorstellen die in aanmerking komen voor het mandaat van bestuurder. De Vlaamse Regering moet zich daar nog over uitspreken.

We kennen de wens en de argumenten van de Erasmushogeschool. Ik kan op dit moment in elk geval zeggen dat alle deuren nog open zijn en dat wij de beleidskeuze binnen niet al te lange tijd zullen maken.

Het dossier is momenteel in handen van federaal minister Jambon, maar de wil is er bij alle betrokkenen om met dit dossier vooruit te gaan. Intussen zijn ook de statuten van de op te richten nv zo goed als rond. Dat duurt iets langer dan eigenlijk goed is voor deze operatie omdat die statuten praktische afspraken en verhoudingen tussen de drie overheden vastleggen. Maar we hebben wel al belangrijke stappen in de goede richting gezet. Een aantal technische bepalingen moeten nog verder uitgeklaard worden.

In uw vraag gaf u aan dat de financiële middelen voor deze nv gelijkwaardig zouden worden gedragen door PMV, het Fonds Ecureuil en Beliris voor een totaal van 60 miljoen euro. Die informatie is intussen achterhaald. De Franse Gemeenschap heeft een hele poos geleden al laten weten om niet langer via het Fonds Ecureuil te werken, maar rechtstreeks via de eigen begroting. Ook de Regie der Gebouwen wil het startkapitaal en de renovatiekost direct financieren via de dotatie aan de Regie der Gebouwen.

Langs onze zijde gaf PMV aan dat het moeilijk was om in een constellatie te stappen waarbij zij direct een derde van het startkapitaal en een derde van de verwachte renovatiekost zou financieren zonder een degelijk terugverdienmodel. De Vlaamse Gemeenschap sprak daarom af dat er gewerkt zou worden via de nv Schoolinvest. Ook wij houden dus de inbreng van ons startkapitaal wel degelijk gereed.

De inschatting van de renovatiekost dient verder te worden verfijnd door middel van de uitwerking van een masterplan door de Regie der Gebouwen. De Regie der Gebouwen finaliseert momenteel het bestek voor de opmaak van het masterplan. Deze opdracht zou normaal gezien eerstdaags in de markt geplaatst worden. Eind 2015 of in 2016 zou dan een overheidsopdracht rond het renovatieproject in de markt moeten worden geplaatst en de gunning zou dan in 2016 of begin 2017 gebeuren. Dit zijn normale doorlooptijden, dat moet ik u tot mijn spijt meedelen, het is bij andere gebouwen ook zo. De werkzaamheden zouden dan kunnen aanvangen vanaf 2018. Dat is een voorzichtige planning waar momenteel van wordt uitgegaan en die we ook zouden moeten kunnen respecteren.

Nu spreken we over tweemaal een derde voor het oprichtingskapitaal, maar ik wil u er opmerkzaam op maken dat wanneer wij de middelen voor de renovatie zelf zullen moeten vrijmaken, wij daar uiteraard een interessant debat over zullen hebben tijdens de begrotingsopmaak 2016. Zoals gewoonlijk moeten we die middelen vinden. En we zullen ze ook vinden, want het is nodig om ze te vinden. We mogen niet vergeten, het zijn allemaal zaken die het niet makkelijker maken, maar die we moeten overwinnen, dat alles ESR-matig door de Vlaamse Regering moet worden gedragen. In het begin, tweeënhalve jaar geleden, dacht men dat alles via pps kon worden geregeld en buiten de begroting kon worden gehouden. Dat blijkt nu niet mogelijk te zijn, maar problemen zijn er om opgelost te worden.

U vraagt naar het gebruik van de lokalen en de verhouding tussen het Koninklijk Muziekconservatorium Brussel en derden zoals Bozar. Ik kan u alvast meegeven dat de vereniging tot doel heeft dat de kunsteducatieve functie van de site gegarandeerd zal zijn, zowel ten aanzien van beide onderwijsinstellingen die ervan "prioritair gebruikmaken" – dit is een letterlijke passus uit de ontwerpstatuten – als ten aanzien van "de biculturele activiteiten onder de verantwoordelijkheid van het federale wetenschapsbeleid". Zoals ik u al te kennen gaf, zou het beheer van de site en de zaal een beslissing van de raad van bestuur worden.

De renovatie zal veel overheidsgeld kosten. Het is daarom een goede zaak dat het publiek ook de kans krijgt om van de grandeur van de zaal, wanneer die hersteld zal zijn, te genieten via de programmatie van Bozar. Uiteraard mag dit het noodzakelijk gebruik door de beide conservatoria niet belemmeren. Vandaar dat ik de formulering in de huidige ontwerpstatuten van "prioritair gebruik" voor de conservatoria in combinatie met "biculturele activiteiten onder de verantwoordelijkheid van het federale wetenschapsbeleid" een goede formulering vind. Ze bevat ook een hiërarchie, sommige termen hebben nog altijd hun betekenis.

Dames en heren, ik maak me niet veel illusies, ik weet dat ik over dit onderwerp in de toekomst nog voor deze commissie zal moeten verschijnen. Ik doe dat met plezier, het is een goede zaak die ik toejuich. We moeten wel met zijn allen beseffen dat dit geen eenvoudig dossier is. Het betreft een samenwerking tussen meerdere overheden en een complex en duur renovatie- en bouw dossier. Zo iets neemt altijd wat meer tijd in beslag. Snelle resultaten zullen er dus niet zijn. Ik ben wel tevreden dat dit dossier vooruitgaat. De verschillende overheden en hun administraties zijn zich bewust van het waardevol erfgoed en trekken allemaal aan hetzelfde zeel.

De voorzitter: Mevrouw Brusseeel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseeel (Open Vld): Minister, ik dank u voor uw uitvoerige antwoord. Ik ben er heel tevreden mee.

Ik besef uiteraard heel goed dat het niet deze Vlaamse Regering is, noch de huidige Federale Regering die heeft aangemodderd. Dat was zeker ook niet de teneur van mijn vraag, maar dat weet u wel.

Het betreft inderdaad een ingewikkelde juridische discussie. We hebben zelf een aantal vreemde zaken gevonden. Zo is er in de Kamer een wetsvoorstel goedgekeurd over een andere nv, namelijk CONSERVABRU. Op den duur weten we niet meer wat er allemaal al goedgekeurd is en vanuit welke basis men vertrekt. Het is inderdaad behoorlijk ingewikkeld.

Wat de opmerking betreft van de EHB over het formeel overleg, zal ik niet ontkennen dat er een vergadering is geweest. Ik zal hen er nog eens op wijzen dat dat inderdaad zo geweest is. Ik kreeg de informatie uiteraard van hen. Ik denk dat er een grote onzekerheid is bij de EHB en ook een teleurstelling omdat ze jarenlang op vele deuren hebben geklopt en heel vaak overleg hebben gevraagd, maar dat niet zo vaak hebben gekregen. Op 27 februari is er het overleg geweest bij u. De maanden daarop bleven ze wat in het ongewisse. Het lijkt me heel erg menselijk om daarover dan een klacht te formuleren.

Wat betreft de nv en de raad van bestuur, is het belangrijk dat de betrokken scholen, althans de inrichtende machten ervan, hun zeg hebben in de raad van bestuur. En dat ze wat de praktische organisatie betreft, ook altijd kunnen worden betrokken bij beslissingen die zullen worden genomen. Als de raad van bestuur beslissingen zou nemen over de bouwwerken, over de timing van de renovatiewerken, over wie hoeveel betaalt, over de procentuele verdeling van de besteding van de lokalen tussen Bozar, de Nederlandstalige hogeschool en de Franstalige hogeschool, dan lijkt het me normaal dat alle betrokken partijen in de raad van bestuur vertegenwoordigd zijn. Ik vind dat eigenlijk een normale vraag. Het was de EHB ter ore gekomen dat Bozar wel in de raad van bestuur zou komen, en zij niet. Ze waren daar ongerust over en ik heb alle begrip voor die ongerustheid.

Het zal inderdaad traag gaan. Er is zogenaamd 'spitstechnologie' voor nodig geweest. Als politici mogen we niet al te snel zeggen dat we met spitstechnologie bezig zijn. Er is een tijd heel veel heen en weer gediscussieerd door bepaalde instanties. Tijdens de twee vorige legislaturen heeft de Regie der Gebouwen niet gedaan wat ze moest doen. Laten we wel wezen, dit is een beschermd gebouw. Als dit de reële betekenis is van de term 'beschermd', dan denk ik niet dat de Regie der Gebouwen zo goed bezig was. Bovendien is het interessant voor wie in het gebouw gehuisvest is om minstens te weten wanneer de regie een vastlegging doet van een bepaald budget voor herstellingswerken, of die werken daadwerkelijk zijn uitgevoerd voor dat bedrag. Daar heeft men geen zicht op. Als buitenstaander sta ik perplex als ik lees dat de regie jaarlijks 100.000 euro uittrekt, maar je nog steeds kunt gaan kijken naar die pianopoten door het plafond.

Men moet nu geen huur betalen voor het gebruik van het gebouw. Fijn, maar men heeft wel aan de Kleine Zavel andere gebouwen moeten aankopen om alle lessen te kunnen laten plaatsvinden. Dat geeft een wrang gevoel. Dat is niet uw verantwoordelijkheid noch die van anderen in deze Vlaamse Regering. Integendeel, ik denk dat u en anderen tijdens de vorige legislaturen als parlementsleden geweest hebben op de problemen. Dat het zo lang heeft aangesleept, stoort me. We kunnen allerlei mooie spreekwoorden verzinnen, maar ik ben in het diepste van mijn ziel nog altijd een meisje van de zee en ik wil boter bij de vis.

Wat de kunsteducatieve functie betreft, heb ik nog een bezorgdheid. Die moet inderdaad gegarandeerd zijn. De organisatie van de biculturele activiteiten komt onder het federale wetenschapsbeleid. Dan hoop ik dat dit ook niet binnen x aantal jaar het voorwerp wordt van bezuinigingen op het federale niveau omdat het biculturele niet de corebusiness is. Enkele maanden geleden konden we dat al vernemen voor andere instellingen die vielen onder het federaal wetenschapsbeleid. Dat is mijn bezorgdheid, ook wat de bibliotheek betreft. Die zaken zijn onduidelijk voor de personeelsleden van het conservatorium en ik hoop dat we daar in de toekomst snel duidelijkheid over krijgen.

Minister, ik dank u voor uw inzet in dit dossier.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

De heer Joris Poschet (CD&V): Minister, ik dank u voor het uitgebreide antwoord. Het klopt dat het een complex dossier is en dat het soms traag gaat. We zien dat trouwens ook bij de outline van het tijdspad voor de komende jaren. We zitten dan al aan het einde van de legislatuur. De huidige Vlaamse Regering moddert niet aan, maar dat deed de vorige ook niet. In de vorige Federale Regering is staatssecretaris Verherstraeten, bevoegd voor de Regie de Gebouwen, erin geslaagd om in de ultrakorte bestuursperiode – uiteindelijk waren ze maar tweeënhalf jaar aan de slag – een principiële akkoord te bereiken met de gemeenschappen. Dat is in ons land niet altijd een evidentie. Daar mag wel een pluim voor worden gegeven.

U zei dat PMV zou werken via de nv School Invest omdat ze met een terugverdienmodel willen werken. Kunt u daar iets meer over vertellen?

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

De heer Karl Vanlouwe (N-VA): Wie heeft er aangemodderd? Dat is alleszins niet de huidige Vlaamse Regering, ook niet de Federale Regering. Minister Jambon, bevoegd voor de Regie der Gebouwen, heeft het dossier niet laten liggen. De heer Poschet zegt dat voormalig staatssecretaris Verherstraeten ook niet heeft aangemodderd. Nu is er een effectieve vooruitgang in het dossier. Het zal nog een hele tijd duren, want een overheidsopdracht uitschrijven heeft tijd nodig, alsook het afleveren van vergunningen. Ik hoop alleszins dat de timing kan worden gevolgd.

De school is vragende partij dat het zo snel mogelijk vooruitgaat. Iedereen heeft daar belang bij. Elke overheid – zowel de Vlaams als de Franse Gemeenschap en de federale overheid – moet haar verantwoordelijkheid nemen. Het is een gedeelde verantwoordelijkheid. Het is ook van belang dat er geen facturen worden doorgeschoven, geen overdrachten op voorhand met de bedoeling de renovatie door te schuiven. Op dit ogenblik gebeurt dat niet. Ik ben blij dat de handen nu eindelijk uit de mouwen worden gestoken en dat men niet blijft aanmodderen.

Er is alertheid vereist. We zullen dit hier in de toekomst nog zeker verder bespreken.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): Mevrouw Brussel zei dat ze hoopt dat er in de toekomst geen federale besparingen zullen zijn. Ik hoop dat ook van harte en ik hoop ook dat de partijen rond deze tafel erover waken dat het in de regeringen wordt waargemaakt. We hebben onlangs de strategie gekend van een half pakje slaag voor de federale culturele instellingen. Er werd eerst een straffe besparing aangekondigd en achteraf viel die dan mee, maar ze krijgen wel een stevig pakje slaag. We moeten de federale culturele instellingen in Brussel respecteren en het conservatorium mag in de toekomst geen voorwerp van besparing uitmaken. U hebt daar invloed op. Ik vraag u om die te gebruiken.

Net als mevrouw Brussee heb ik ook geen geduld. Ik ben niet van de zee, maar van de boerenbuiten en daar zeggen we: "Vooruit met de geit". Minister, ik heb u niet kunnen betrappen op een timing. Ik vind het jammer dat u geen datum vooropstelt waarop de renovatie van start kan gaan. (*Opmerkingen*)

2018? Dat had ik gemist. Ik ben dan blij dat er een timing is en ik hoop dat die wordt gerespecteerd. Dat is nog 3 jaar te overbruggen. We kunnen debatteren over wiens schuld het is enzovoort. Het is niet de schuld van de huidige regering omdat die nog niet zo lang bezig is. Het is de schuld van vorige regeringen, maar

het is wel de verantwoordelijkheid van deze regering om ervoor te zorgen dat er schot in de zaak komt en dat het vooruitgaat.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp·a): Minister, ik moet eerlijk bekennen dat de datum van 2018 mij ook was ontgaan. (*Gelach*)

Ik heb gevraagd of de renovatie tijdens deze legislatuur zal aanvatten. Heb ik goed begrepen dat dit klopt? Zullen we dat heuglijke feit mogen meemaken? Ik verheug me daar alleszins heel erg op.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik neem alle bedenkingen mee. Mijnheer Poschet, het oorspronkelijke samenwerkingsmodel tussen het Fonds Ecureuil, PMV en Beliris is volledig verlaten. Iedere overheid neemt de kosten op zich. De Franse Gemeenschap doet dat via de eigen begroting, de Regie der Gebouwen doet dat via de eigen dotatie en wijzelf via de nv School Invest. Het spoor van PMV is volledig verlaten omdat die daar geen partner in kon en wou zijn. Soms maakt men goede akkoorden met voorafspiegelingen met de drie partners, maar dan blijkt dat in de praktijk niet altijd te kunnen omwille van terugverdienmodellen en andere zaken. Mij maakt dat niet zoveel uit. Als we maar het geld hebben om te renoveren. We moeten het op onze eigen begroting nemen en we zullen die middelen zoeken. Het heeft gewoon te maken met praktische zaken. Er zitten geen verborgen elementen achter. Het belangrijkste is dat de verantwoordelijkheden worden genomen.

Spitstechnologie of niet, het is allemaal relatief. Het kan maar werken als overheden willen samenwerken. Ik constateer tot mijn genoegen dat dit in deze het geval is.

Mevrouw Ann Brusseel (Open Vld): Waar een wil is, is een weg.

Mijnheer Poschet, het klopt dat voormalig staatssecretaris Verherstraeten zijn verantwoordelijkheid heeft genomen. Ik wil dat niet ontkennen. We moeten de historiek en de acties van de Regie der Gebouwen bekijken over de jaren heen. De EHB vraagt zelf overal gesprekken aan. Het is een pijnlijke kwestie. Er zijn x aantal ministers de revue gepasseerd. De Regie der Gebouwen is lange tijd onder Didier Reynders gebleven. Het is onthutsend dat die mensen moeten vaststellen dat ze niet eens kunnen praten over het probleem. Ik wil hun verhaal ondersteunen.

Er zijn belangrijke stappen gezet. Wat PMV betreft, komt men plots af met terugverdienmodellen. Ik begrijp niet zo goed waarom ze in de eerste plaats in dergelijk verhaal zijn ingestapt. Wat hadden ze verwacht van terugverdieneffect? Ik zou PMV een boekje cadeau willen doen, namelijk 'Not for profit' van Martha Nussbaum. Dan kunnen ze eens nadenken over welke projecten ze willen doen de komende jaren.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Willy Segers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de gevolgen van het onveiligheidsgevoel dat Brusselse vrouwen ervaren – 2589 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers (N-VA): Voorzitter, minister, in de zomer van 2012 werd op Canvas de reportage 'Femme de la Rue' uitgezonden. Hierin wordt aan de

hand van beelden die werden gefilmd met een verborgen camera aangetoond hoe de protagoniste in de buurt van het Anneessensplein voortdurend wordt lastiggevallen, geïntimideerd en nageroepen en hoe mannen zich aan haar opdringen. Hoewel de reportage anekdotisch van aard is, bewezen de talloze reacties erop dat de beelden uit het leven gegrepen waren en een jammere realiteit zijn voor veel Brusselse vrouwen.

De toenmalige algemene verontwaardiging ten spijt, blijkt uit een recente verkennende studie aan de hand van diepte-interviews met tien Brusselse vrouwen dat er weinig veranderd is aan de situatie. Hoewel uit deze kwalitatieve studie geen algemene conclusies mogen worden getrokken, kan zij toch indicatieve waarde hebben. De studie focust op het onveiligheidsgevoel van vrouwen in Brussel en de gevolgen ervan op het vlak van mobiliteit.

Alle ondervraagde vrouwen ervaren het als onveilig om zich alleen door Brussel te verplaatsen en passen hun gedrag daarom aan: ze vermijden bepaalde wijken, zorgen dat ze vergezeld zijn, doen er alles aan om 's avonds laat niet te voet naar huis te moeten gaan enzovoort. Als de vrouwen zich alleen over straat wagen, passen velen hun outfit aan om neutraler over te komen. Kortom, vrouwen worden ernstig beperkt in hun mobiliteit.

Het spreekt voor zich dat deze problematiek niet uniek is voor Brussel: dit doet zich voor in veel grootsteden. Als grootste stad van het land lijkt het probleem in Brussel wel het meest zichtbaar en urgent.

De studie schuift enkele remedies naar voren. Mijns inziens gaat het echter vooral om symptoombestrijding. Een voorbeeld is het concept van de roze taxi's, die enkel worden bestuurd door en bestemd zijn voor vrouwen. De wortel van het probleem, met name de sfeer van intimidatie en onveiligheid, wordt hiermee niet aangepakt. Ook private initiatieven, zoals de smartphoneapplicatie van ihollaback.org die gebruikers in staat stelt gevallen van intimidatie op een kaart aan te duiden en zo een beeld van intimidatiehotspots te krijgen, focussen veeleer op de symptomen dan op de grond van het probleem.

Minister, volgens mij bekleedt de overheid een unieke positie om de oorzaken ten gronde aan te pakken. Erkent u dat de geschetste sfeer van intimidatie, die in bepaalde buurten erger dan elders is, een probleem vormt voor het veiligheidsgevoel en bijgevolg ook voor de mobiliteit van voornamelijk vrouwen? Ik denk in dit verband ook aan holebi's en transgenders. Welke mogelijkheden ziet u om dit probleem binnen uw bevoegdheidsdomein aan te pakken?

De voorzitter: Mevrouw Brusseeel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseeel (Open Vld): Voorzitter, ik ben op dit vlak enigszins een ervaringsdeskundige. Ik hoop eigenlijk dat het wat zal verminderen als ik wat ouder word. Het helpt de auto te nemen in plaats van te voet door bepaalde wijken te gaan.

Mijnheer Segers, u hebt een probleem aangekaart dat leeft. Het leeft niet altijd even sterk bij iedereen, maar het kan niet worden ontkend dat het leeft. Om die reden worden ook allerlei initiatieven genomen. Ik hoop echter vooral dat er in de samenleving wat minder onverschilligheid ten aanzien van dergelijke problemen zou ontstaan. Wie op de metro wordt lastiggevallen, wat mij recent nog is overkomen, merkt dat iedereen in een vol metrostel plots de ramen of de vloerbedekking van de metro zeer interessant vindt. Ik hoop dat mensen wat meer steun kunnen krijgen. Dat zou al veel helpen. We kunnen dit echter niet in wetten of decreten gieten.

Een ander element is de rol van de politie. Kunnen mensen met hun klachten bij de politie terecht? Is er in de wijk blauw aanwezig? Ik woon al een tijdje in de

enigszins beruchte wijk Kuregem. Ik zie daar weinig blauw op straat. In feite heb ik daar sinds mijn verhuizing in 2011 nog geen enkele wandelende agent gezien. Dat kan tellen.

Minister, we kunnen hierover in de politiezone vragen op gemeentelijk niveau stellen. We krijgen dan te horen dat de middelen te beperkt zijn. Ik vraag me af of dit klopt. Zijn de middelen echt te beperkt? Als minister van Brussel kunt u hier momenteel niet veel aan doen. We kunnen hier echter wel allemaal samen meer voor pleiten. Deze kwestie leeft en ik vraag me af wat we beter kunnen doen.

Op een bepaald ogenblik heeft de Franse Gemeenschap, in samenwerking met journalisten van de redactie van Elle, de campagne 'Touche pas à ma pote' georganiseerd. Die campagne was redelijk zichtbaar. De vraag is of een dergelijke campagne volstaat. Misschien kan dit initiatief eens worden herhaald.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): Voorzitter, het gaat hier om de veiligheid. Er zijn in Brussel en wellicht ook buiten Brussel reële veiligheidsproblemen. Er zijn voor jonge vrouwen en minder jonge vrouwen effectief bijkomende uitdagingen als ze over de straat wandelen. Misschien zijn we als vrouwen altijd jong. Ik zou dit niet tot een mobiliteitsprobleem reduceren. Het is een veiligheidsprobleem. Het gaat om het veiligheidsgevoel en de reële veiligheid in de stad.

Groen is van mening dat er een ketenbenadering moet zijn. Dit betekent dat we met zeer preventief en sensibiliserend werk beginnen. Dat hoort bij beleidsdomeinen als Onderwijs, Welzijn en consoorten. De zaken die niet kunnen, moeten worden opgevolgd en bestraft. Dit hoort dan bij de werking van justitie. Heel dit traject heeft wellicht betrekking op elke overheid in dit land.

Minister, dit overstijgt ruimschoots uw bevoegdheden als minister van Brussel. Ik zeg dit met alle respect. U kunt binnen uw eigen bevoegdheden wel nagaan wat u kunt doen. Dat is uw uitdaging. Uw initiatieven zullen zich wellicht veeleer aan het begin van de keten bevinden. Wat sensibilisering en preventie betreft, heeft de Vlaamse Regering bevoegdheden. Op andere vlakken kunt u wellicht signalen aan de andere overheden geven. Uw echte bevoegdheden situeren zich echter daar.

Ik heb nog een concrete vraag. Hebt u concrete plannen? Zitten er initiatieven in de pijplijn om met betrekking tot de veiligheidsketen in Brussel sensibiliserend en preventief op te treden? Ik durf echter beweren dat dit niet louter een Brussels probleem is.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp.a): Voorzitter, het klopt dat dit niet enkel een Brussels probleem is. Ik denk dat het vooral een grootstedelijk probleem is. We zien dat overal ter wereld. Waar de grootstedelijke problematiek bestaat, bestaat ook dit fenomeen, dat we zeker niet mogen onderschatten.

Minister, we kunnen dit vanuit veiligheidsoverwegingen benaderen. Ik zie binnen uw bevoegdheden echter ook een aantal elementen. U bent bevoegd voor het jeugdbeleid. U kunt heel wat sensibiliseringsopdrachten ten aanzien van jongeren initiëren om de problematiek bespreekbaar te maken en om grenzen aan te duiden. U bent bevoegd voor Brussel. Ook op dit vlak kunt u een aantal initiatieven nemen. U bent echter ook bevoegd voor het cultuurbeleid.

De documentaire 'Femme de la rue', die volgens mij zelfs door het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF) is ondersteund, is een cultuurmiddel. Het is een manier om met verschillende mensen te communiceren en om taboes te doorbreken.

Ik was op de première aanwezig. Ik heb toen aan het debat deelgenomen. Daar zaten ongeveer 200 genodigden. Eigenlijk zat de blanke beau monde daar. Ik heb toen opgeroepen die documentaire ook op andere plaatsen te vertonen. Die documentaire moet worden vertoond in jeugdhuizen en à la limite ook in moskeeën. We moeten ervoor zorgen dat het debat op de juiste wijze kan worden gevoerd.

Minister, op dat vlak beschikt u over een aantal hefboomen. Ik zou dan ook graag vernemen welk beleid u in dit verband zult voeren.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mijnheer Segers, het is duidelijk dat het door u geschetste probleem de bevoegdheid en de reikwijdte van een Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel overstijgt. Ik erken uiteraard dat er problemen zijn met het veiligheidsgevoel van vrouwen, holebi's en transgenders. Dit blijkt niet enkel uit de veelbesproken reportage 'Femme de la rue', maar ook uit andere reportages en getuigenissen en uit de studie die u daarnet hebt aangehaald.

Zoals u zelf terecht hebt gesteld, overstijgt het probleem de hoofdstad Brussel. Vrouwonvriendelijk gedrag is niet enkel een Belgisch, maar ook een internationaal fenomeen. Bovendien deel ik uw mening dat initiatieven als de roze taxi's en de smartphoneapplicatie ihollaback.org vooral de symptomen bestrijden. Dit betekent niet dat ze geen waarde hebben. Ze raken echter niet de essentie van de zaak.

Het probleem van het verbaal en fysiek geweld tegen vrouwen en holebi's wortelt in een bepaalde machocultuur. Het gaat om de verandering van een diepgewortelde mentaliteit bij sommige mannen. Dit is helemaal niet vanzelfsprekend.

Ik wil waarschuwen voor een te gemakkelijke oplossing. Het is niet zo dat de overheid in een positie verkeert waarin ze de oorzaken kan aanpakken. Dat zou kort door de bocht zijn. Het gaat hier duidelijk om een gedragskwestie. De overheid kan, bijvoorbeeld door middel van onderwijs of straathoekwerk, een zekere rol spelen, maar dit zal geen allesbepalende rol zijn.

We hebben het hier over een complexe thematiek. De sleutel ligt bij de ideeën en verwachtingen in verband met mannelijkheid en vrouwelijkheid of gender. Gender is een maatschappelijk ordeningsprincipe dat in sterke mate bepaalt hoe individuen zich kunnen ontplooiën en zich ten opzichte van elkaar gedragen. Dat ordeningsprincipe is in de maatschappelijke structuren en instituten geïncorporeerd. Het wordt erdoor bekrachtigd en verder geïmplementeerd. Verder heeft ook elk van ons genderverwachtingen geïnternaliseerd. We gedragen ons naar die verwachtingen.

Gender is een veranderlijke constructie in de tijd en in de ruimte. We kunnen Vlaanderen anno 1950 met Vlaanderen anno 2015 en Oeganda met Vlaanderen vergelijken. Geweld en intimidatie hebben een sterke gendercomponent. Dat geldt voor de verschillende vormen van geweld tegen vrouwen, zoals partnergeweld en genitale mutilatie, maar ook het nafluiten op straat. Onderzoek heeft aangetoond dat dit ook voor het geweld tegen holebi's en transgenders geldt. Het geweld wordt vooral ingegeven door het feit dat holebi's en transgenders niet aan de genderverwachtingen van de daders voldoen. Ook het geweld tussen mannen heeft overigens een sterke gendercomponent. Het gaat dan om machogedrag en om een bepaalde idee over mannelijkheid. We mogen niet vergeten dat geweld tussen mannen nog steeds de meest voorkomende vorm van geweld is.

Gender is een constructie en bijgevolg veranderlijk. Het is echter niet eenvoudig op dit vlak in te grijpen. De Vlaamse overheid tracht hier met het gelijkemansbeleid, waar minister Homans voor bevoegd is, werk van te maken.

In het licht van het functionele en het horizontale gelijkekansenbeleid zijn de doelstellingen de bewerkstelling van een genderbewustzijn binnen de brede maatschappij en bij specifieke deelgroepen en de wegwerking van gender als een ordeningsmechanisme. Het gaat hier evenwel om een problematiek die een brede, diepe en volgehouden aanpak behoeft. Hier moet een veelheid aan actoren bij worden betrokken. Kortlopende initiatieven, zoals een sensibiliseringscampagne, hebben enkel zin indien ze deel uitmaken van een groot en volgehouden traject.

Als reactie op de film 'Femme de la rue' hebben toenmalig federaal minister van Gelijke Kansen Milquet en toenmalig staatssecretaris voor Gelijke Kansen in de Brusselse Regering De Lille in 2012 een campagne tegen seksisme met de slogan 'De weg naar mijn hart loopt niet langs mijn billen' opgezet. Als dit niet in een structureel kader en een langetermijnstrategie is ingebed, stel ik me vragen bij dergelijke campagnes.

Ik wil niet nalaten op te merken dat perceptie en verwachtingen een belangrijke rol in het onveiligheidsgevoel en de risico-inschatting spelen. Uit recent onderzoek is gebleken dat de vaak gehoorde veronderstelling niet klopt dat de daders van homo- en transfoob geweld bijna steeds van allochtone origine en moslim zijn. Ik verwijs hiervoor naar de studie van de heer Motmans, professor Meier en professor T'Sjoen, getiteld 'Geweldervaringen van transgender personen in België' die in 2014 met hulp van het Steunpunt Gelijkekansenbeleid tot stand is gekomen.

Ik kan nog melden dat ik vanuit mijn bevoegdheid voor Brussel jaarlijks een subsidie van 22.500 euro aan de Belgian Pride verleen. Ik vertrek hierbij vanuit verschillende oogpunten.

Ten eerste zijn de onderlinge verschillen op het vlak van het gelijkekansenbeleid voor holebi's tussen de Europese lidstaten van een groeiende Europese Unie nog steeds immens. In meer dan een Europees land zijn de rechten van holebi's wettelijk niet gewaarborgd. De weerstand hiertegen is dermate groot dat publieke bijeenkomsten, zoals een straatparade, er worden verboden of tot rellen leiden. In dat licht kan de voorbeeldfunctie van de Europese hoofdstad, met zijn vele gemeenschappen en culturen, niet in vraag worden gesteld.

Ten tweede worden in uitvoering van het Vlaams gelijkekansenbeleid al gedurende vele jaren inspanningen geleverd om de internationale voortrekkersrol van Vlaanderen in de uitbouw van een holebi- en transgender vriendelijk beleid zichtbaar te maken. Als ik me niet vergis, hebben minister Homans, minister Smet en staatssecretaris Debaets vorige week Riga nog bezocht. Brussel is de hoofdstad van Vlaanderen, van België en van Europa. We streven naar een open en tolerante Vlaamse samenleving. Dit kan op een flankerende wijze ook binnen het bevoegdheidsdomein Brussel onder de aandacht worden gebracht.

Ten derde bestaat er in Brussel nog steeds een discrepantie tussen de mentaliteit en de wetgeving. De Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender, Queer, Questioning and Intersexual (LGBTQI)-gemeenschap moet nog steeds tegen veel vooroordelen opboksen. Dit uit zich onder meer in de moeilijke integratie in het stadsweefsel. Incidenten met verbaal en zelfs fysiek geweld tegen homo's zijn zeker geen uitzonderlijke gebeurtenissen. Ook om die reden is het belangrijk dat de Belgian Pride in Brussel plaatsvindt en een stevige Vlaamse stempel draagt.

In de hoofdstad kunnen steeds projecten worden ingediend die in het verlengde van de Belgian Pride liggen. Ik verwijs in dit verband naar mijn beleidsnota Brussel. Onder de zesde operationele doelstelling, getiteld 'Investeren in hoofdstedelijke projecten en vernieuwende initiatieven', staat vermeld dat projecten die informeren, sensibiliseren en meer draagvlak met betrekking tot seksuele diversiteit willen creëren bijkomende aandacht zullen krijgen.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers (N-VA): Minister, ik dank u voor uw vrij omstandig antwoord. U hebt terecht een aantal bedenkingen gemaakt. Indien ik in mijn vraagstelling een verkeerd beeld zou hebben gecreëerd, wil ik dat toch even rechtzetten. Zoals ik zelf duidelijk heb gesteld, geldt dit niet enkel voor Brussel. Dit is echter de commissie Brussel. We moeten het hier dan ook over het Vlaams beleid ten aanzien van Brussel hebben. Dit is echter vergelijkbaar met de problematiek in andere steden. Daar gaat het hier echter niet om.

Het veiligheidsaspect is hier aangekaart. Volgens mij kunt u, meer vanuit uw coördinerende bevoegdheid als minister van Brussel dan vanuit uw zeer specifieke bevoegdheden, de link leggen met een aantal overheden die binnen hun bevoegdheden een aantal initiatieven ten gronde kunnen nemen. Ik denk dan aan de veiligheid en aan andere reeds aangehaalde elementen, zoals de betrokkenheid van de medemens op straat, in de metro of op de bus.

Aspecten als buurtinformatienetwerken kunnen daartoe bijdragen, dat geldt uiteraard ook voor heel wat andere veiligheidsproblemen. Het grote voordeel daarvan is dat op de medewerking van de burens en van de buurt wordt gerekend en dat de sociale invalshoek en controle worden bestendigd. Verder zijn er de stadsplanning en de ruimtelijke ordening en de manier waarop we met onze openbare verlichting en straatverlichting omgaan.

De opmerking die hier is gemaakt dat dit in een keten moet passen waarin onvermijdelijk onderwijs, inburgering enzovoort een rol spelen, is terecht. Minister, mijn vraag heeft ook als doel, en ik denk dat ik daarvoor de steun van alle collega's van alle partijen krijg, het imago van Brussel mee te helpen vormgeven. Het gaat dan over belangen die wij allen delen. Wanneer uit studies als deze maar ook uit andere die aangeven dat ook mannen zich onveilig voelen, blijkt dat het over een algemeen onveiligheidsgevoel gaat binnen onze hoofdstad, dan is dat onze totale bezorgdheid. Minister, wij rekenen erop dat u, waar mogelijk, deze problematiek zult aankaarten samen met de andere bevoegde overheden in Brussel en dat u die rol vanuit deze commissie mee zult opnemen. Ik dank u daarvoor bij voorbaat.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp·a): Minister, ik dank u voor uw zeer omstandig antwoord. Als ik hier reageer, dan is dat niet omwille van het imago van Brussel maar omwille van het samenleven in Brussel en hoe we dat kunnen bevorderen.

Minister, u zegt dat gender een constructie en dus veranderlijk is en dat we dus moeten zorgen voor een mentaliteitswijziging. Daarin volg ik u volledig. U hebt daarin een belangrijk punt en dat is een hoopvolle conclusie. Wanneer iets veranderlijk is, kan men daar ook iets aan doen. Ik heb heel uitdrukkelijk gepeild naar uw bevoegdheden en mijns inziens mist u hier de kans om een nieuw verfrissend beleid uit te stippelen binnen uw bevoegdheden. Natuurlijk gaat het over veiligheid en gelijke kansen, maar binnen uw bevoegdheden werken aan een verandering van de genderconstructie is een fantastische uitdaging waarin u de sleutels jeugd, Brussel en cultuur in handen hebt. Ik kijk echt heel erg uit naar wat u daar binnen uw domein aan zult doen. U zult in mij in elk geval een medestander vinden.

Brussel heeft op sommige vlakken ook een laboratoriumfunctie. Wij zouden dus een soort laboratoriumfunctie kunnen hebben, maar op dat vlak blijf ik op mijn honger.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): Minister, als Brussel een troef heeft, dan is het dat je er in principe kunt zijn wie je bent, ongeacht wie je bent. Dat moeten we koesteren, waarderen en verdedigen, want dat staat onder druk. Jezelf kunnen zijn, met welke geaardheid en welk uiterlijk en geslacht dan ook, dat is de reden waarom ik van Brussel houd. Maar die waarde wordt nu net bedreigd.

Minister, u maakt een goede analyse over gender, en ik hoop dat ze uit uw hart komt. Zoals mevrouw Idrissi al zei, raakt dit ieder bevoegdheidsdomein. U zegt dat er een aantal campagnes zijn gevoerd, onder meer door Bruno De Lille, maar dat is niet voldoende. Die campagnes moeten ingekapseld zijn in een ruimer beleid. Het is echter niet omdat het niet voldoende is dat we het niet moeten doen. We moeten die campagnes voeren, aan sensibilisering werken en inzetten op onderwijs, jeugd en cultuur. Het gaat dus om een ketenbenadering. Dat vraagt overleg, maar ik zou in uw plaats niet wachten tot het plan der plannen op aarde neerdaalt. De kennis is voorhanden en we weten wat er schort, dus ik stel voor dat u daar binnen uw bevoegdheden op inzet. U moet daarbij uiteraard overleggen en coördineren maar u moet niet wachten op een reuzenplan dat alles integreert en coördineert en intussen niets doet op het terrein en klagen dat de bestaande campagnes te weinig context bieden.

De voorzitter: Mevrouw Brusseeel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseeel (Open Vld): Minister, ik ben ervan overtuigd dat uw visie op gender uit uw hart komt. Daar twijfel ik niet aan, ik weet dat gewoon. U hebt een punt dat we daar vanuit het gelijkheidsbeleid aan moeten werken. Een gelijkheidsbeleid betreft uiteraard een inbreng van tal van domeinen en vooral van onderwijs en jeugd. Binnen die domeinen wordt al werk geleverd. Wat gelijke kansen betreft, zegt u dat men probeert daaraan te werken maar misschien zou nog wat harder proberen een goede zaak zijn. Ik heb veel aandacht voor gelijkheidsbeleid in dit parlement.

Wat de campagnes betreft, zegt u terecht dat niet elke campagne even effectief is. De campagne die de federale overheid in Brussel lanceerde 'De weg naar mijn hart loopt niet langs mijn billen' was volgens mij een beetje te metaforisch voor het doelpubliek. Een campagne moet echt 'in your face' zijn of ze heeft geen effect. Ik heb ook tweemaal moeten kijken om te zien wat er eigenlijk achter zat. Dat kan dus beter.

Een film tonen zoals 'Femme de la rue' is interessant. Ook debat voeren in scholen en jeugdhuisen is belangrijk. Onlangs las ik over dit thema een interessant stuk van mevrouw Bie Van Craeynest die in een Brussel jeugdhuis werkzaam is. Ik was zeer gechoqueerd door wat zij schreef. Het ging over de meisjes/jongensverhoudingen en wat er gebeurt in de sfeer van seksualiteit in bepaalde Brusselse scholen. Mijn dochter is nog zeer klein, maar ik zal de zaken toch opvolgen om als moeder met een gerust hart een school te kunnen kiezen of mijn dochter te kunnen wapenen, als ik zo'n persoonlijk gevoel mag vertolken, om te kunnen omgaan met een dergelijke mentaliteit en sfeer in deze grootstedelijke context. Dat is een belangrijk debat waarover we de volgende jaren in meerdere commissies een punt moeten maken.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik denk dat ik correct heb geantwoord op de vraag binnen het bestek van deze commissie. Dat kan me zeker niet worden verweten, maar dat is ook niet gebeurd.

Ik zal een overzicht maken van de initiatieven die nu al bestaan binnen mijn eigen bevoegdheidsdomeinen. Dat overzicht kan aan de commissieleden de informatie geven dat er soms misschien meer gebeurt dan zij denken. Voor mij

kan het een nuttige insteek zijn om te zien wat er nog meer en beter kan gebeuren. Die oefening zal ik zeker maken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Elke Van den Brandt aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de verantwoordelijkheden binnen de Vlaams-Brusselse Media – 2596 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): Er is een hele storm geweest over de Vlaams-Brusselse Media. Het positieve punt is dat er aan naambekendheid is gedaan, het negatieve is dat er ook veel schade is toegebracht. Ik wil het vandaag niet hebben over de strategische keuzes die moeten worden gemaakt, maar wel over de rol en de taak van de politiek in dit debat. Het debat heeft immers een vreemde wending gekregen. De vraag is natuurlijk waar politiek begint en eindigt. Wanneer het gaat over media, is dat een hypergevoelig thema. Het is onbespreekbaar, ook voor de Brusselse media, dat politiek zich inhoudelijk zou moeien of mee de redactielijnen zou bepalen. Daar hebben wij heel duidelijke principes over die moeten worden gekoesterd en beschermd. Dat betekent natuurlijk niet dat de overheid totaal geen inspraak of input kan hebben. De houding die u als minister had, was in dit dossier soms heel afstandelijk, maar misschien is dat een verkeerde interpretatie. U had het over de subsidie die u toekent, maar verder verwees u naar de raad van bestuur.

Ik wilde nagaan in welk kader die subsidies worden toegekend en wat de opdracht en de context is, maar op het eerste zicht lijkt daar geen kader voor te bestaan. Er was een decreet in opmaak en er zijn een aantal aanzetten geweest, maar er is nooit een duidelijke beheersovereenkomst of eender wat opgesteld.

Ik vind het ook belangrijk om na te gaan wat die concepten zijn. Ik vraag me in dat verband af waar de politiek begint en stopt.

U hebt regelmatig verwezen naar de autonomie van de raad van bestuur van de Vlaams-Brusselse Media (VBM). Uiteraard werkt die autonoom en mag die niet worden aangestuurd door de politiek. Maar de eindverantwoordelijkheid voor die strategische keuzes ligt toch dicht bij u dan u de laatste weken zelf hebt laten uitschijnen. Het gaat hier niet over inhoudelijke lijnen, maar over de manier van organiseren en de strategische keuzes voor de volgende jaren.

Er zijn een aantal documenten die de geest weergeven waarin de politiek haar eigen contouren oplegt. Zo zijn er de conceptnota die de vorige Vlaamse Regering heeft goedgekeurd en het ontwerp van decreet betreffende het Vlaams-Brussels Mediaplatform dat daaruit volgde. Deze vormen geen juridische basis, maar ze geven wel weer hoe tot voor kort de politiek haar eigen rol zag.

In dat ontwerp staat dat crossmediale samenwerking moet worden gestimuleerd. In artikel 4 van datzelfde ontwerp staat expliciet dat er verschillende mediavormen moeten zijn: print, radio, televisie en digitaal. Een goede lezer zag ook dat er zeker televisie, digitaal en print moet zijn en maximaal één radiostation. Misschien was dat al een signaal want maximaal één kan ook nul zijn. Daar is verder niet op ingegaan.

In de toelichting bij het artikel staat wel dat die vier mediavormen duidelijk herkenbaar in de werking aanwezig moeten zijn. We merken dus dat het hier

binnen de macht van politiek valt om te bepalen welke mediakanalen aanwezig moeten zijn. Dat lijkt me een taak die de politiek mag en moet opnemen. Agenda stond niet apart vermeld in het ontwerp van decreet hoewel wij die erkennen als een vijfde pijler.

Het ontwerp van decreet bepaalt ook dat er vijfjaarlijks een beleidsplan moet worden opgemaakt en dat de regering bijkomende voorwaarden kan opleggen aan de subsidiëring die betrekking heeft op een lopend vijfjarenplan. En cours de route kan de regering dus nog voorwaarden opleggen.

In de conceptnota staat dat er een duidelijk kader moet zijn voor de organisatievorm. Er moeten vier onafhankelijke redacties zijn om de waarde en de journalistieke kracht te waarderen, met elk een eigen hoofdredactie. Ook dat staat in het ontwerp van decreet. Ook dat is blijkbaar een keuze die tot voor kort als politiek werd aanzien en die nu een bevoegdheid van de raad van bestuur is.

Het redactiestatuut regelt de verhoudingen tussen redactie, hoofdredactie en directie. Momenteel is er geen redactiestatuut.

Het ontwerp van decreet bepaalt dat de Vlaamse Regering een overeenkomst sluit om subsidies toe te kennen voor de periode 2015-2018.

Als men die contouren bekijkt, dan kan men stellen dat de beslissingen die aanvankelijk waren genomen en die nu gedeeltelijk zijn teruggedraaid binnen de Vlaams-Brusselse Media niet in de geest zijn met wat ik net heb verteld. Het lijkt dat de politiek een andere opdracht, een andere context en een ander kader in gedachten had dan wat daar is uitgevoerd. Ik heb het dan over aanwervingen en ontslagen en over de strategische keuzes over de afbouw van de radio.

Minister, ik ben blij dat u uw bezorgdheid hebt overgemaakt aan de raad van bestuur en dat de raad van bestuur heeft beslist om een nieuw strategisch plan op te maken en de oefening naar de prullenmand te verwijzen. Vraag blijft echter welke voorwaarden u namens de Vlaamse Regering zult koppelen aan uw subsidies zodat het strategisch plan daarmee te rijmen valt.

Ik heb daarbij de volgende vragen voor u. Wie is volgens u de reële en wie de wenselijke eindverantwoordelijke voor de strategische keuzes van de VBM? En wat is uw rol als minister hierbij?

Welke voorwaarden werden in het verleden aan de VBM opgelegd voor het verkrijgen van de subsidie? Zijn die voorwaarden gewijzigd sinds de oprichting van VBM? Hebt u tijdens uw ministerschap andere voorwaarden opgelegd dan bij de start?

Op welke momenten bent u betrokken geweest bij de strategische oefening die bezig was? Op welk moment werd u geïnformeerd? Wanneer gaf u een opdracht of een advies? Welke opdracht of welk advies was dit? Ik weet dat dit heel specifieke vragen zijn en ik ben blij dat de voorzitter mij niet heeft gezegd dat ik ze schriftelijk moet stellen. Dit is misschien een vrij technische vraag, maar het is heel belangrijk voor de politieke opvolging van dit dossier om te weten welke rol u op welke momenten hebt gespeeld. Ik zou daar graag een heel feitelijke en exhaustieve oplijsting van krijgen. Dit alles maakt wezenlijk deel uit van de gang van zaken.

Welk juridisch kader hanteert u of bepaalt de VBM volgens u? Wat was voor u de basis voor de toekenning van de subsidies? Is er een beheersovereenkomst of gebeurt het op basis van een generiek subsidiekader?

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

De heer Joris Poschet (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, ik wil graag een paar bedenkingen meegeven en een concrete vraag stellen. Voor ons is het altijd belangrijk om zorgzaam om te gaan met belastinggeld, want dat is geld van de mensen die er hard voor werken. We willen op een efficiënte manier zo veel mogelijk kwaliteit kunnen aanbieden aan de Brusselaars en de bezoekers van Brussel, via de Vlaams-Brusselse Media.

Ook is het al altijd belangrijk voor CD&V dat er voldoende pluralisme is binnen de VBM. We liepen dan ook niet voorop in de stoet voor het samenvoegen van alle redacties, dat is genoegzaam bekend. Vanuit efficiëntieoverwegingen en in de besparingscontext kunnen we dat wel steunen.

Van groot belang is de journalistieke onafhankelijkheid. Daarom pleiten we ook voor een sterk redactiestatuut. We kunnen wel leven met één hoofdredacteur, als er ook een sterke redactieraad naast staat.

Mijn concrete vraag betreft de afstemming bij de Europese Unie wat overheids-ondersteuning betreft. Is daarvoor al iets gebeurd? Plant u acties? Of wacht u af tot er eventueel een concurrent naar de Europese Unie stapt?

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

De heer Karl Vanlouwe (N-VA): Voorzitter, er was inderdaad een mediastorm over de Brusselse media. Naar aanleiding daarvan is het meest concrete feit van de afgelopen twee weken dat de samenwerking met de CEO is stopgezet. Ook moet er een hervormingsplan op tafel liggen tegen 15 oktober. Daardoor is het bestaan van FM Brussel tot dan gegarandeerd. We wachten af wat er eigenlijk kan worden vooropgesteld in het hervormingsplan.

De nadruk mag en moet gelegd worden op het vastleggen van een beheers-overeenkomst met de VBM. Daarin moeten afspraken worden gemaakt over bepaalde toekomstplannen.

Op welke manier zal de crossmediale – een woord dat in de vorige legislatuur meermaals gevallen is – samenwerking effectief worden ingevuld? Ik stel u deze vraag nu al, maar die zal nog meer gedetailleerd moeten worden uiteengezet in de beheersovereenkomst. Wat ons betreft, mag er een heel belangrijke plaats worden gegeven aan een digitaal mediaplatform. Daarbij kunnen natuurlijk ook de andere media hun plaats kunnen krijgen, de audiovisuele media, radio- en televisie, zonder dat alles herleid wordt tot een soort YouTube-kanaal.

Er moeten ook afspraken worden gemaakt over de meertaligheid. Dat punt werd de voorbije weken ook aangehaald. Het is natuurlijk heel belangrijk dat het personeel daarbij betrokken wordt.

Minister, hoe denkt u dit aan te pakken? Gaat u in de richting van een beheers-overeenkomst? Met overheidsgeld moet efficiënt en zorgzaam worden omgegaan. De redactionele vrijheid en onafhankelijkheid moeten uiteraard behouden blijven. Op basis van een goede samenwerking rond de crossmediale invulling, lijkt het me goed dat er afspraken worden gemaakt met de Vlaamse overheid.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp-a): Voorzitter, ik sluit me kort aan met een paar vragen.

Minister, wat is de timing voor het nieuwe strategische plan? Wie is er betrokken bij de opstelling ervan? Wat zijn de krijtlijnen ervan?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Voorzitter, dames en heren, mevrouw Van den Brandt, wat me verheugt in uw vraag is het feit dat ook u vertrekt van een zekere 'sense of urgency'. U spreekt immers letterlijk over een "relevante en belangrijke oefening" waar de Vlaams-Brusselse Media voor staan.

Het klopt dat de reactie tegen de aankondiging van het verdwijnen van FM Brussel groot was. Maar voor dinsdag 9 juni kreeg ik ook regelmatig kritische reacties op het functioneren van de VBM in het algemeen.

De kern van dit dossier – en ik bedoel hiermee onder andere de noodzaak tot meer samenwerking, crossmediale synergie en het boeken van efficiëntiewinsten – kent een heel lange voorgeschiedenis. Twaalf jaar geleden, in 2003, schreef collega Guy Vanhengel, toenmalig Vlaams minister voor Brussel, in zijn beleidsbrief over een "hoofdstedelijke mediahuis – een conceptuele verzamelnaam voor de productionele en redactionele samen- en wisselwerking die moet gegenereerd worden tussen deze drie media-actoren." Ondertussen zijn dat vier media-actoren geworden. Een overkoepelend beheersorgaan moest door samenwerking en afstemming productionele, zakelijke en inhoudelijk-kwalitatieve spin-offs doen ontstaan.

Deze beleidsoptie werd nog een aantal keer opgenomen in de daaropvolgende beleidsdocumenten en opnieuw scherpgesteld in de beleidsbrieven Brussel van de laatste jaren. Tegelijkertijd werden ter zake meerdere oefeningen, met inbreng van externe expertise, gemaakt.

Maar binnen de respectieve raden van bestuur en de redactieploegen kwam er al die tijd niet de verhoopde catharsis. De mediapartners zijn er dus in al die jaren nooit zelf in geslaagd om te komen tot een volwaardige crossmediale samenwerking. Zelfs de uitbouw van een gemeenschappelijke website Brusselnieuws, een vraag van het beleid, werd destijds met weinig enthousiasme opgepikt door de mediapartners.

De quote in de Morgen waarbij een medewerker van TV Brussel het "grappig" vindt dat ondanks de passage van "dure bureaus" in het verleden en "allerhande managementtechnieken (...) het familiegevoel nog nooit zo groot is geweest" als tijdens de voorbije mediastorm, is dan ook zeer illustratief. Ik deel de ironie bij deze uitspraak volledig, maar ik wil opmerken dat ik de verantwoordelijkheid om al die jaren niet te komen tot een samenwerkingsmodel met een grote meerwaarde voor Brussel en de Brusselaars, niet deel.

Zo komen we naar mijn aanvoelen bij de essentie. Na meer dan twaalf jaar trekken en sleuren wensten mijn collega Smet en ikzelf de juridische fusie van de Vlaams-Brusselse Media, die tijdens de vorige legislatuur werd afgerond, ook in de reële werking te realiseren en dit op journalistiek, inhoudelijk-kwalitatief en zakelijk vlak. Met een voor regionale media ongeziene subsidie van minstens 8,5 miljoen euro per jaar, vind ik dit nog steeds een legitiem en dwingend uitgangspunt vanuit de overheid.

Uw vraag geeft me de mogelijkheid om stil te staan bij de algemeen juridische of wettelijke context waarbinnen de VBM de opdracht uitvoert. Het feit dat die context nogal complex is en verstreckende gevolgen zal hebben als er niet adequaat gereageerd wordt, raakte tijdens de commotie van de laatste dagen helemaal ondergesneeuwd. De uitgangspunten van de vorige Vlaamse Regering in functie van het toekomstscenario voor een Vlaams-Brussels Mediaplatform staan inderdaad in de conceptnota van 21 december 2012 waarnaar u verwijst.

We moeten deze nota wel correct interpreteren. De conceptnota spreekt trouwens van een ontwerp van decreet. Welnu, na een advies van de Raad van State besliste de Vlaamse Regering om amper een jaar later ook deze piste te verlaten. Na politieke afstemming werd geopteerd voor een klassieke ad nominatim

subsiëring op basis van een meerjarige samenwerkingsovereenkomst tussen de subsidiërende overheden, zijnde de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) enerzijds en de VBM anderzijds met de daaruit voortvloeiende jaarlijkse subsidiebesluiten. Deze subsidieregeling biedt evengoed een correcte rechtsgrondslag voor de toewijzing van gesubsidieerde opdrachten aan de VBM.

Wat we leerden uit onder meer het advies van de Raad van State was alvast de noodzaak om de opdrachten van het nieuwe mediaplatform waarvoor in subsidies wordt voorzien, te conformeren aan de zogenaamde Europese DAEB-regelgeving (diensten van algemeen economisch belang).

Het zou ons te ver leiden om in detail in te gaan op wat de richtlijn precies voorschrijft en wat de consequenties van de naleving ervan zijn, maar ik wil wel beklemtonen dat ze hoe dan ook beperkingen oplegt bij het soort opdrachten die een overheid aan een vereniging als de VBM in het kader van een structurele werkingssubsidie kan toewijzen. Alleen de kosten voor de uitvoering van opdrachten die kunnen worden gecatalogeerd als diensten van algemeen economisch belang mogen met overheidsmiddelen worden gecompenseerd. Met andere woorden: de compensatie of de subsidie is er alleen voor de prestaties die de VBM verricht om openbardienstverplichtingen uit te voeren. Ik zal ervoor zorgen dat in het verslag van deze commissie via een [bijlage](#) kan worden verwezen naar het betrokken EU-besluit en de daarin vermelde voorwaarden.

Of we dit nu graag hebben of niet, dit is een cruciaal gegeven dat wel degelijk zijn rol heeft gespeeld in de strategische oefening die door de VBM tijdens de eerste helft van dit jaar werd gemaakt. Het is een technisch en moeilijk in een paar zinnen te vatten verhaal, maar het blijft hoe dan ook een essentieel element binnen de discussie over de toekomstige financiering van de VBM. De strategie van de VBM moet passen binnen de Europese regelgeving of de financiering wordt door Europa verworpen. Ik denk dat in dit laatste geval de gevolgen niet te overzien zouden zijn, ik kom hier nog op terug.

Wat ik zonet heb proberen te schetsen, geeft ook duidelijk aan waar de respectieve verantwoordelijkheden voor de keuzes van de VBM liggen. Het is de taak van de bevoegde minister en zijn administratie om erop toe te zien dat de strategische uitgangspunten die door de raad van bestuur van de VBM autonoom worden beslist, passen binnen de beleidsdoelstellingen van de werkingssubsidies en het van toepassing zijnde juridische kader. Ook daarop kom ik nog terug.

Het overleg hierover werd al in het najaar 2014 opgestart, maar werd op vraag van de VBM on hold gezet. Die oordeelde dat de inbreng in de opmaak van de overeenkomst beter kon worden onderbouwd zodra ze zouden beschikken over de resultaten van een nieuwe strategische oefening die zou vertrekken vanuit het operationele en financiële meerjarenperspectief van de jonge fusieorganisatie. Ik kan daarin komen.

Voor de volledigheid: het denkspoor om in de loop van 2013 een meerjarige overeenkomst te sluiten vanaf 1 januari 2014 werd dus al door de vorige Vlaamse Regering verlaten. Daarom werd in mijn beleidsnota Brussel opgenomen dat de VBM zou worden meegenomen in de beleidsaanpak van alle nominatim subsidies in mijn begrotingsprogramma, met andere woorden: een beleids-overeenkomst 2016-2020 met 2015 als het jaar van voorbereiding voor strategische meerjarenplannen, op te stellen door de subsidieaanvragers.

Wat betreft de betrokkenheid van collega Smet en mezelf in de strategische besluitvorming van de raad van bestuur van de VBM, geef ik u graag volgende toelichting. Vóór de start van de strategische oefening werd een insteek voor een meerjarige overeenkomst aan de VBM bezorgd. Dat was uiteraard rekening

houdend met de DAEB-regelgeving en ingebed in de beleidsdoelstellingen van de Vlaamse Regering en de VGC, maar zonder enige strategische voorafname van de concrete invulling van het traject. De invulling hiervan komt toe aan de autonome vzw zelf. Ik heb hierover gewaakt, niet het minst omdat het hier gaat over een autonome vzw en bovendien over een mediaspeler waarvan de journalistieke autonomie voor mij heilig is.

Wij werden verder ook vooraf gebriefd over het opzet van de strategische oefening en het inhuren van de diensten van een consultancybureau. We hebben de kosten hiervoor op vraag van de VBM meegefinancierd.

Tijdens dit traject werden minister Smet en ikzelf, als betrokken actoren zeg maar, door de VBM uitgenodigd en bevraagd over onze visie, verwachtingspatroon, perceptie enzovoort met betrekking tot de Vlaams-Brusselse Media. Daar werden uitgangspunten geformuleerd en is noch door collega Smet noch door mezelf een expliciet voorbehoud, engagement, veto, consigne of wat dan ook ten aanzien van de invulling van de toekomstige strategie van de VBM uitgesproken.

Wat zijn nu de gemeenschappelijke uitgangspunten die we op dat overleg van 20 maart formuleerden? Ik citeer letterlijk uit de verslagen en mails die hierover uitgewisseld werden. Wat ik nu zal zeggen, zal u bekend in de oren klinken, ze zijn al in het publieke debat aan bod gekomen.

Ten eerste, de VBM fungeert als een 'Brusselse Belga'. We bedoelen daarmee dat alle nieuwswaardigheden in Brussel worden gecapteerd op een betrouwbare, accurate en snelle wijze. Op die manier is de VBM de referentie voor nieuws in Brussel en wordt aan de VBM gerefereerd door andere, nationale en internationale, media.

Ten tweede, de VBM dient als opleidingsomgeving. Jonge journalisten worden hier opgeleid en ontwikkelen zin en liefde voor Brussel en alles wat hier gebeurt. Deze jonge mediatalenten kunnen doorstromen naar nationale media zodat ook daar voldoende aandacht voor Brussel is.

Ten derde, de VBM richt zich naar verschillende doelgroepen. Het gaat om Nederlandstaligen woonachtig in Brussel-19 en bij uitbreiding om alle inwoners van Brussel-19 met bijzondere aandacht voor anderstaligen. De Nederlandstalige en anderstalige gemeenschappen zijn immers steeds meer verweven. De VBM richt zich ook tot de 'expats community' en uiteraard ook tot de pendelaars uit Vlaanderen die dagelijks naar Brussel komen. Met deze doelgroepen in het achterhoofd moet het taalbeleid van de VBM en de verschillende media bepaald worden.

Ten vierde, de VBM bevordert het gemeenschapsleven. De VBM heeft een gemeenschapsvormende rol in het verbinden van de Brusselaars, het stimuleren van een groeps- en stadsgevoel. De VBM creëert affiniteit en betrokkenheid om op die manier de verbindende kracht van een stad te maximaliseren.

Ten vijfde, digitaal vormt het hart van de VBM. Digitaal is de toekomst en moet dan ook centraal staan in de werking van de VBM. De andere kanalen moeten een aanvullende rol en toegevoegde waarde hebben, een extra 'touchpoint' creëren met de doelgroepen.

Deze doelstellingen hebben we vooropgesteld. Ik vermoed dat ze ruim gedragen worden. Dat was in het verleden toch altijd zo, over de partijen heen.

Met deze informatie ging het strategisch comité van de VBM aan de slag. Ze consulteerden experts en personeelsleden. Het rapport met de eindresultaten van

deze oefening werd mij maandag 8 juni jongstleden door het management toegelicht, dezelfde avond ter beslissing aan de raad van bestuur van de VBM voorgelegd en met overgrote meerderheid goedgekeurd.

De week voorafgaand aan 8 juni werd mijn kabinet geïnformeerd. Tussen deze kennisname en 8 juni heb ik nog gevraagd of er meerdere scenario's konden zijn, maar de directeur vroeg me het strategisch comité de kans te geven dit ene scenario, waarbij FM Brussel zou verdwijnen, voor te stellen.

Ik heb op 8 juni akte genomen van de strategie, ook van de stopzetting van FM Brussel. Ik wil me hier niet wegsteken. Ik heb de afschaffing van FM Brussel op zijn minst impliciet goedgekeurd. Die was nooit een doel op zich, maar wel een gevolg van de logica van de strategische oefening.

De voorgestelde strategie was een sterk verhaal, zat goed in elkaar en kwam tegemoet aan de uitgangspunten die collega Smet en ikzelf in maart geformuleerd hadden. Ik ben er trouwens nog altijd van overtuigd dat de strategie een antwoord biedt op hoe de kerntaak die de Vlaams-Brusselse Media al van bij hun ontstaan meedragen, namelijk de beeldvorming over Brussel versterken en een verbindende factor zijn voor Brusselaars en Brusselgebruikers, beter kan worden gerealiseerd.

Deze opdracht staat voor mij niet in tegenspraak met redactionele vrijheid. Op 8 juni mocht ik er trouwens ook van uitgaan dat voor het voorstel binnen de VBM een consensus of voldoende draagvlak bestond. Bij de subsidieaanvraag voor de begeleiding van de strategische ontwikkeling werd immers expliciet gesteld dat het de bedoeling was het management en het senior personeel intensief te betrekken gedurende het proces om op die manier een stevig draagvlak te creëren bij de uitrol van de strategie. Dit blijkt naderhand evenwel onvoldoende het geval geweest te zijn.

Heb ik de reactie op het voorstel tot afschaffen van FM Brussel onderschat? Dat heb ik zeker. Dat was een foute inschatting waarachter ik me niet zal wegsteken. Ik ben mij ervan bewust dat als ik elke week zo'n verhaal vertel ik een groot politiek probleem heb. Af en toe fouten maken en die dan proberen recht te zetten, maakt echter ook deel uit van politiek.

De hevige reactie werd echter ook bepaald door elementen die ik niet in de hand heb. Ik denk hierbij onder meer aan de interne communicatie binnen de VBM die slecht verlopen is en waarvoor ik als minister niet verantwoordelijk ben.

Ik vind bovendien dat in heel de mediastorm zaken zijn geschreven en verteld die de verontwaardiging aanwakkerden maar die niet met de waarheid stroken. Ik heb nooit gesproken over een zwarte lijst van journalisten. Het is al sinds het gesprek in maart duidelijk dat de oefening niet werd opgezet om op de VBM te besparen. Ik ben op geen enkele manier tussengekomen in het ontslag van de hoofdredacteur van Brussel Deze Week. Dat hoort niet als minister, noch in de ene noch in de andere zin. Er was geen voorbedachte rade om de frequentie van FM Brussel aan een commerciële zender te verpatsen. Ik heb me nooit tegen een redactiestatuut verzet.

Na mijn communicatie van 10 juni heb ik mediastilte in acht genomen, omdat ik het belangrijk vind dat intern een sterker draagvlak wordt gecreëerd en van oordeel ben dat elk woord dat hierover wordt gezegd nieuwe discussies met zich kan brengen die wel interessant zijn om de kranten te vullen, maar niet om de operatie tot een goed einde te brengen.

Ik heb de mediastorm onvoldoende ingeschat, maar die werd ook aangewakkerd door verdachtmakingen waarop ik me niet kon of wenste te verdedigen. Dit

gezegd zijnde, is mijn overtuiging de jongste twee weken alleen maar versterkt dat redactionele onafhankelijkheid en kwaliteitsjournalistiek hand in hand gaan en moeten worden gekoesterd door politici en journalisten.

Geachte collega's, de raad van bestuur en het managementteam beslisten vorige week om de nieuwe hoofdredacteur samen met zijn managementteam de opdracht te geven om de strategische visie voor de VBM verder te verfijnen en te finaliseren en hiervoor draagkracht te zoeken bij het personeel. Ik hoop alvast dat de stille periode nu in alle sereniteit door de VBM zal worden gebruikt om een strategische visie klaar te stomen die wervend is voor het personeel, de journalistieke rol en onafhankelijkheid maximaal waarborgt, tegemoetkomt aan de publieke doelstellingen en past binnen het regelgevend kader op overheidsfinanciering.

Met andere woorden, we bevinden ons in het speelveld van een driehoek, met daarin effectief de journalistieke rol en onafhankelijkheid. En dan verwijs ik naar de verhouding tussen de politiek en de Vlaams-Brusselse Media, want die is vergelijkbaar met die tussen de politiek en de VRT. Wanneer een redactiestatuut vergelijkbaar met dit bij de VRT wordt opgesteld, vind ik dat absoluut goed, maar het is wenselijk dat ook een deontologisch statuut wordt uitgewerkt, eveneens vergelijkbaar met dit bij de VRT. Men hoeft het warm water niet opnieuw uit te vinden: de situatie is immers heel vergelijkbaar. Laten we dus van elkaar leren.

De publieke doelstellingen mogen wel degelijk worden geformuleerd. Ik vind het ook correct dat ze in een beheersovereenkomst worden verduidelijkt. Alles moet evenwel passen binnen het regelgevend kader op de overheidsfinanciering. Hiervoor verwijs ik naar de Europese DAEB-richtlijn, waarmee we willens nillens rekening moeten houden.

Het lijkt me beter te zorgen voor draagkracht voor het voleindigen van het nieuw strategisch project. Voorlopig heeft de raad van bestuur de datum van 15 oktober vooropgesteld. Pas dan kunnen we overgaan tot het finaliseren in de beheersovereenkomst - ik hoop 1 januari 2016 te halen - en de aanmeldingsprocedure bij Europa inzetten. Die timing en het belang van onze motivering - krijgt Europa wel voldoende argumenten om de overheidsfinanciering aan de Vlaams-Brusselse Media voort te zetten? - kan ik niet goed inschatten.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): Ik dank de minister voor zijn uitvoerig en concreet antwoord, evenals voor zijn moedige houding. Petje af, want hij geeft toe misschien niet de juiste keuze te hebben gemaakt. Hiermee neemt hij alleszins een sterke houding in.

Desalniettemin heb ik nog enkele vragen en bedenkingen.

Minister, u geeft een overzicht van de wijze waarop u in dit dossier betrokken bent en verwoordt uw visie in dit verband. U somt vijf aandachtspunten op. Enkele daarvan zijn inderdaad niet nieuw en andere worden door de ene belangrijker geacht dan door de andere. Het stemt me alleszins tevreden dat gemeenschapsvormen daarin expliciet prominent voorkomen. Het is immers cruciaal dat de Vlaams-Brusselse Media ruimer worden beschouwd dan alleen maar een doorgeefluik van informatie. Ze hebben immers bovenal een gemeenschapsvormende rol te spelen, wat onlangs nog werd bewezen met FM Brussel.

Ik heb echter twijfel bij uw uitspraak dat digitaal het hart moet vormen en dat de andere kanalen daaraan een toegevoegde waarde moeten geven. Hierbij stelt u een duidelijke hiërarchie voorop. We leven in 2015. Ik ben het er volkomen mee eens dat het digitale een cruciale, prominente plek inneemt. Groen heeft meegewerkt aan

een crossmediale oefening, opdat meer samenwerking zou ontstaan, maar evenwel met aandacht voor gelijkwaardigheid tussen de redacties, voor onafhankelijke redacties en voor een hoofdredactie voor elke redactie. Deze visie is belangrijk, omdat we daarmee aangeven een ruime waaier aan mediavormen noodzakelijk te achten. Die ruime waaier van mediavormen is belangrijk, omdat alle vormen hun eigenheid, hun bereik en hun specificiteit hebben.

Dat elke mediavorm een eigen redactie heeft, is opgenomen in het ontwerp van decreet. U hebt toegelicht waarom het nooit werd goedgekeurd. Ik ben me daarvan bewust, maar ik verwijs wel naar dit ontwerp, precies omdat het de filosofie weergeeft waarvan we in 2013 zijn uitgegaan. In dat ontwerp waren de vier redacties opgenomen, met elk hun hoofdredactie. Dit lijkt me toch wel een belangrijke context.

In het ontwerp was ook opgenomen dat een redactiestatuut moet worden uitgewerkt. Dat bestaat nog steeds niet. U verklaart er voorstander van te zijn, net als van een deontologisch statuut en u verwijst in dit verband naar de VRT. We mogen echter niet uit het oog verliezen dat dit een voorwaarde is voor de subsidie.

Nu hoor ik echo's dat het wordt uitgesteld en op de lange baan geschoven, en dat eerst die oefening moet gebeuren. Neen, dat redactiestatuut is een cruciaal instrument. Ik hoop dat die elementen nu ook zijn meegegeven, dat het niet enkel het overdoen is van een strategische oefening, maar dat het redactiestatuut en het deontologische statuut moeten worden meegenomen, en de waarde van de verschillende media.

U hebt een vraag gesteld aan die Brusselse media en blijft daarin vasthouden aan de visie die u hebt meegegeven. U hebt hen dus niet gevraagd om de verschillende mediavormen die er nu zijn, te behouden. U hebt dus niet als voorwaarde voor een toekomstig beheerscontract gesteld dat er zowel radio, tv, print als digitaal moet zijn. Heb ik dat juist begrepen? Kan het dus zijn dat er een nieuwe oefening komt waarin bijvoorbeeld FM Brussel dan misschien opnieuw geschrapt wordt, omdat dat na bezinning toch de beste optie lijkt, of dat print verdwijnt omdat men het niet meer van deze eeuw vindt? Zijn dat mogelijke scenario's? Of hebt u wel duidelijk gezegd dat u de brede waaier aan mediavormen nodig acht? Het ligt binnen uw bevoegdheden om dat mee te geven, maar het is ook de politieke vraag. De raad van bestuur heeft autonomie, maar moet wel weten wat de politieke visie is op het geheel, zodat het nieuwe beheerscontract ook gedragen kan worden.

Uiteraard moeten we aan alle Europese regelgeving en mededingingsvoorwaarden en consoorten voldoen. Ik reken erop dat u daar voldoende juridisch advies voor inwint, om ervoor te zorgen dat dat goed komt. Het is geen fait divers. Ik wil het zeker niet relativiseren, maar dan zitten we al bij de uitvoering. We moeten eerst overeenstemming hebben over wat wij, als politiek, vinden dat het doel en de opdracht is van die Brusselse media. Dan volg ik u in de vijf doelstellingen die u noemde, zij het niet allemaal op dezelfde manier. Het gemeenschapsvormende wil ik zeker beklemtonen. Verschillende doelgroepen, dat lijkt me ook goed. Maar het digitale als hart en de andere als een soort ondergeschikte nevenactiviteit, dat strookt niet met de visie die Groen heeft op onze Brusselse media.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

De heer Joris Poschet (CD&V): Minister, bedankt voor uw uitgebreide antwoord. Ik vind het zeer moedig dat, als men inziet dat een beslissing niet optimaal is, men daar nog eens over nadenkt. Dat siert een politicus. Het gebeurt trouwens op elk niveau af en toe.

Ik wil nog even inpikken op de laatste woorden van collega Van den Brandt over de Europese Unie. Het klopt niet dat de EU pas achteraan komt bij de uitvoering. De EU moet meegenomen worden van bij het begin. U hebt terecht gezegd, minister, dat er een driehoek is waarmee rekening moet worden gehouden, en dat de EU reglementair een van de drie punten is. Is er al formeel of informeel bij de EU afgetoetst of de visie en het strategisch plan in overeenstemming zijn met de DAEB-regelgeving?

Ik zou tot slot willen voorstellen om heel het dossier van de Vlaams-Brusselse Media, en in concreto het beheerscontract, te bespreken in een samenwerkingsovereenkomst met onze collega's uit de Raad van de VGC.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: We staan allemaal voor dat digitale toekomstspoor, mevrouw Van den Brandt, of we dat nu willen of niet. Het voluntarisme daarin in een van die vijf doelstellingen moet vanuit politieke hoek ook niet overschat worden. Die digitale toekomst moet ook voor een stuk bekeken worden vanuit het cross-mediale. Er zal met andere woorden vanuit de verschillende media die vandaag aanwezig zijn in de Vlaams-Brusselse Media, een manier moeten worden gezocht om dat optimaal te laten werken. Ik zal mij daar niet verder over uitspreken. Men zou inderdaad uit een en ander kunnen afleiden dat het alleen maar digitaal is en dat de rest er ondergeschikt aan is, maar ik denk dat de raad van bestuur in zijn wijsheid ook een plan en een traject kan uitwerken dat over verschillende jaren heen loopt, om te kijken hoe men dat doet.

Ik geef één concreet voorbeeld, omdat het nu nogal wollig en algemeen klinkt. Journalisten belden mij de dag na het nieuws over FM Brussel op met de vraag of het klopte dat we ook Tvbrussel zouden opheffen en dat dat volledig digitaal zou moeten worden. Dat is niet de bedoeling. Er bestaat nog altijd een decreet op de regionale omroepen. Tvbrussel zal dus blijven uitzenden zoals dat vandaag het geval is. Ik weet alleen niet wat dat over drie of vijf jaar zal betekenen. Zullen alle uitzendingen dan nog lineair te zien zijn? Ik weet dat niet. Dat is een vraag die ook andere regionale omroepen zich stellen en die los staat van deze oefening.

Als we daar een getrappt traject in hebben vanuit de raad van bestuur, denk ik dat we daar op een verstandige manier mee kunnen omgaan. Het is inderdaad belangrijk dat de vijf voorwaarden gelijk beantwoord en gerealiseerd worden. En dat verbindende kan inderdaad beter via verschillende media dan via één.

Ik ben het absoluut met u eens – en dat was ook een vraag van mij – dat het redactiestatuut in dezen een cruciale zaak is. Er zal met andere woorden ook alleen maar een beheersovereenkomst kunnen komen als het redactiestatuut in orde is. Maar als we bijvoorbeeld het redactiestatuut van de openbare omroep als uitgangspunt nemen, denk ik dat we heel ver kunnen komen.

Dan kom ik tot uw vraag over het voortbestaan van de vier verschillende media. Ik beseft dat ik u hiermee geen volledige genoegdoening zal geven, maar collega Smet en ikzelf hebben gevraagd dat zou worden bekeken of, hoe en in welke vorm FM Brussel in het nieuwe verhaal geïncorporeerd kan worden. De raad van bestuur zal daar in zijn wijsheid over beslissen. Vanuit mijn perspectief kan ik u enigszins sibillijns stellen dat een ezel zich geen twee keer aan dezelfde steen zal stoten. Ik hoop dat dat mag volstaan als antwoord.

Wat de vraag van collega Poschet over de Europese aanmelding betreft: op dit ogenblik is het al perfect mogelijk dat de Europese Commissie zou willen weten of de nieuwe vzw, zelfs al is hij nog in volle transformatie, voldoet aan de richtlijn. Wij hebben wel degelijk voorbereidend werk gedaan. Wij hebben een

juridische studie om de zwaarte van die DAEB-richtlijn in te schatten. Op basis van die studie zijn wij met de leiding van de Vlaams-Brusselse Media overeengekomen om toch eerst de strategische oefening te doen, en dan pas de aanmelding. Dat is de beleidslijn die we nu verder gaan volgen. We hebben dus wel degelijk ons huiswerk gedaan en een inschatting gemaakt van wat dat nu concreet betekent.

Collega's, men kan misschien zeggen dat men de ene doelstelling wat meer en de andere wat minder wil, maar als men die vijf doelstellingen samen neemt als één synthese, dan bestaat daar toch een heel breed draagvlak voor. Het is niet onlogisch dat de raad van bestuur op dat spoor verder werkt.

Ik ben er nog altijd van overtuigd dat deze operatie tot een goed einde kan worden gebracht. En dat is uiteindelijk het belangrijkste. De manier waarop ze is ingezet, met niet minder dan een schokeffect, is niet de goede gebleken, maar de doelstellingen die we kunnen halen, en die we ook zouden moeten halen, zijn nog altijd mogelijk. Alleen is daar nu wat meer tijd voor nodig. Dat is op zichzelf geen probleem, waarmee ik niet gezegd dat het eindeloos kan duren. Ik denk dat het ritme waarop de raad van bestuur nu zijn deadlines en zijn volgende afspraken heeft geplaatst, het goede is. We zullen daar in een later bestek op kunnen terugkomen. Ik druk mijn hoop uit dat wij allemaal tot ons genoegen zullen kunnen vaststellen dat de Vlaams-Brusselse Media niet alleen doen wat ze vandaag doen, maar een aantal dingen nog meer en beter kunnen doen. Dat is in elk geval de inzet van deze oefening.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): Alles kan beter. En wat beter kan, moet ook beter. Daar volg ik u in. Ik zal niet zeggen dat er geen enkel probleem was. Ik denk ook niet dat er binnen de Vlaams-Brusselse Media werd gezegd dat het perfect was en dat niets veranderd mocht worden.

U hebt een aantal keren gezegd dat het te weinig opschoot, dat er te weinig samenwerking was en dat het crossmediale verder moest gaan. Goed dat u dat stimuleert, maar dat mag niet betekenen dat u zegt: je hebt kansen genoeg gehad, je hebt het zelf verpest, we schrappen nu een radiozender en we gaan voort. Maar zo is die oefening wel overgekomen bij een aantal mensen. Ik leg dat heel expliciet niet in uw mond, maar dat is wel een perceptie die er geweest is ten aanzien van de oefening. En dat is een belangrijke lijn om te bewaken.

Ik ga ermee akkoord dat er een redactiestatuut moet komen. Misschien moet er ook een deontologisch en een sociaal charter komen.

Ik ben blij dat u erop toeziet dat de oefening Europees klopt. Mijnheer Poschet, het was niet mijn bedoeling om te zeggen dat dit op het einde van de rit gebeurt. Het moet gewoon kloppen. Die oefening moet gebeuren. Dat is geen politieke keuze. We zullen hier niet beslissen dat het niet volgens Europa moet. Het is evident dat de Europese regels gevolgd moeten worden.

In een toekomstig kader moeten de verschillende mediavormen bestaan, met die inzichten dat als er maatschappelijk dingen veranderen de media volgen, bijvoorbeeld als de radio binnen x aantal jaar niet meer zal bestaan. Dat moet kunnen, maar momenteel heb ik geen enkel signaal dat radio er niet meer bij hoort en iets van het verleden is. Dat is niet de huidige realiteit. Dat de oefening wordt gemaakt voor de toekomst, vind ik oké. Vandaag moet voor mij wel in een beheersovereenkomst staan dat de verschillende mediavormen behouden blijven, elk met een eigen redactie waarbinnen eventueel kan worden samengewerkt en elk met een eigen hoofdredactie. Aan die voorwaarden wordt niet meer voldaan. Voor mij zijn die wel nodig in een toekomstige beheersovereenkomst. Dat is een

verscherping van het vijfde aandachtspunt in uw visie. U hebt mij niet overtuigd dat het goed is zoals het nu is.

Inzake de frasering 'of, hoe en welke vorm' ben ik even van mijn stoel gesprongen. U laat impliciet uitschijnen dat het wel goed komt. Ik hoop het van harte voor onze Brusselse media. Ik heb respect voor de oefening die nu gebeurt en dat we pas na de zomer terugkomen op deze context. Ik ben blij dat u erkent dat er een zekere verantwoordelijkheid bij de politiek ligt en dat het niet volledig los is van uw handen. Als er een beheersovereenkomst komt waarin bepaalde mediavormen niet meer bestaan, waarin bepaalde hoofdredacties niet meer bestaan en bepaalde redacties niet meer onafhankelijk zijn, dan is dat een politieke keuze. We kunnen u dat dan op dat moment aanwrijven.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.